

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 21. A principio veluit Deus confeßionem, hanc in lege præcepit, & coram D. Ioanne illam agebant, & licet in absolutam, non tamen inutilem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

decumbens, mane forsitan eris inferni sepultus in cruciatibus, in omnem quamdiu Deus, Deus fuerit æternitatem.

§. 21. A principio voluit Deus confessionem, hanc in lege precepit, & coram D. Ioanne illam agbant, & licet in absolutam, non tamen inutilen.

14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

EX prædictis eno datur illa difficultas, quam ipse D. Anastasius Synaita declarat. Confessionem illam expendens à D. Ioanne Baptista peccatoribus præscriptam omnibus qui ad ripam Iordanis ab ipso baptizandi concurrebant, de quibus sic D. Matth. *Baptizabantur ab eo in Iordane confitentes peccata sua.* Duo hic patitur difficultatem. Vnum, qualis erat illa confessio, alterum, quis eius effectus, & in quem finem voluerit Christi præcursor ad illam constringere peccatores, cum illis nec daret, nec dare posset eorumdem absolutionem: Primæ respondentur, licet Abulens. & Cardinalis noster Caietanus opinentur confessionem fuisse peccatorum adeo in generali, vt tantum se peccatores esse publice, faterentur, qui baptizandi confluabant in illo particulari peccato nominato; contrarium tamen in omnibus patet Patribus qui hanc intelligunt confessionem, à singulis factam, D. Ioanni confitendo, & manifestando cuncta sua peccata in singulari. Ita D. Basil. D. Cyrill. Hierosolym. D. Ioan. Chrysostr. præsertim vero D. Th. Qui hoc ex ijs probat, quæ dicemus inferius: & sufficienter exprimit Euangelista: *Confitentes peccata sua.* formula namque S. Scripturæ familiaris, confiteri peccata sua, dilucidam & explicitam eorum inuit confessionem. Ita generalis dux exercitus Hebræorum Iosue hortabatur Achan: *Fili da gloriam Domino Deo Israel, & confitere, atque iudica mihi quid feceris.* Eadem ergo phrasi, confiteri quæpiam peccata sua, significabit omnia numericè confiteri. Talem peccatores faciebant confessionem; pedibus D. Baptiste prouoluit. Notat autem antiquus Tertullianus: priusquam ad hanc accederent confessionem, ieiunij, orationibus & vigilijs se ad illam præparabant. *Orationibus, crebris ieiunijs, genitalionibus, & perugilijs.* Euthymus magnus D. Chrysostomi discipulus: refert quod quidam Patres, Doctoresque Græci docebant nimirum, quod D. Ioannes Baptista, nunquamque eorum qui baptizandi confluabant, collotenus aquis Iordanis teneret demersum, quo tempore pecca-

torum faciebat exomologesim, quâ finitâ demersum baptizabar. Addit D. Thom. cit. D. Ioannem cuique condignam peccatis suis inuixisse penitentiam: Nec hoc te moueat, neve credideris nouum esse commentum peccatorum confessionem ad eorundem remissionem in mundi enim ipius primordijs cepit frequentari: Cum videamus primum omnium actum, quemque præ cæteris Deus & voluit, & à primarijs nostris requisit parentibus, post peccatum, claram distinctamque fuisse commissæ inobedientiæ confessionem, quam vt ab illis eliceret, prior accessit, in clamando, *Adam, ubi es?* quia vero eam prætermisit, imo vnus alteri culpam, se excusans impugnavit damnum incurrit irreparabile, audere D. Gregor. Gilbertus Genebrardus inter modernos Doctores non vulgari scientiæ vir fultinet, quod in lege in lege veteri scripta, dataque populo Hebræorum per Moysen Deus cuncto populo peccatorum præcepit confessionem. Sic lex habet: *Loquere ad filios Israel: Vir siue mulier, cum fecerint ex omnibus peccatis quæ solent hominibus accidere, Num. c. 5. Ecce confitebitur peccatum suum.* Ad cuius confirmationem idem Doctor asserit ipsos Indæorum Rabbinos tradere, se hoc eo modo intelligere, & ab omnibus impleri, in super factam ab ipsis confessionem his celebrari circumstantijs.

Prima, quod eam facerent Sacerdoti. Secunda, quod quisque commissum à se peccatum, distinctè claresque pronuntiaret, & in cuiusque integrâ satisfactionem singuli sui deferrent parata sacrificia. Tertia, quisque post peccati confessionem manus superimponebat victimæ, protestatus, quod eam manu sua solvens liberam, pariter & peccatum in futurum dimittit, et, de nouo perpetrandum detestatur, & hanc illi dicebant: *Confessionem verborum*, de qua similiter Petrus Galatinus, alijque moderni scriptores.

Prosequamur secundum nostræque proposito magis consensu. In quem finem, obijcies, hæc peccatorum confessio? Ad quid voluit Ioannes illam facerent suis pedibus prouoluit? Num erat Sacramentum? num peccata remittebat? Num in lege Sacerdos absoluebat? Num in Iordane Ioannes baptizatos absoluebat? Nihil horum, imo in præparato est, nec legis veteris Sacerdotè, nec quotquot sub illa vixerunt, nec quæcumque in illa fierent habuisse potestatem absolvendi, nec illis vel minimum eorum potuisse remitti peccatum. Ex illo colligit Apostolus, quod in celeberrimo illo expiationis festo, singulis annis ad peccatorum remedium iussu (ad cuius celebrationem singulis conveniebat interesse,

L. 22 Mor. cap. 13. In 11. 35. II. In lege Moysi fuit præcepta cõfessio. II. In lege Moysi fuit præcepta cõfessio. II. In lege Moysi fuit præcepta cõfessio. III. His ordinabatur circumstantijs. De arca. nis Cath. veritate. 10. Vnde Bel. larm. 13. de penit. cap. 3. IV. Ratio institutionis veteris confessionis. L. 11 pecca-

peccataque confiteri: J qui quid ibidem retum ageretur, in sola harebat peccatorum cum confessione, tum e dmemoracione. Commemoratio peccatorum per singulos annos fit. Sed nec D. Ioannes omnia sua sanctitate, confessione & predicato baptisate, eo usque peruenit, vt ipse testabatur, protestatus, illam peccatorum abolutionem Christo referuari agno Dei, qui tollit peccata mundi, qua ipse non poterat impertiri. Si hac ita se habeant, vt quid Deus populo suo, & D. Ioannes, ijs qui baptizandi conuenerant peccatorum iniunxit eor confessionem?

Hebrae. 10.3.

V. Fructus primus dispositio emendationis.

Respondet D. Anastas. Synaita ob multiplicem eius fructum. Fructus, licet Sacerdotibus in illa esset peccata soluendi auctoritas, hoc tamen ipsum, illa confiteri, ac promulgare non minima erat ad illa deferenda dispositio ob rationem iam dictam, nempe; peccata tenebras esse, quae ad lumen productae dissipantur. Peccata tua ad lucem profecto conspicias, quid egeris, quam sine illo fuerit fructu tua voluptas, quam modica, quam nulla, quam nihil quidquid in illa reperitur, quantum absit tibi in peccato vllam acquiri requiem, quod illud ad lucem producendo studiose perpendendo, te commisisse confundaris, quod vnicum sufficere potest, vt peccatum manu mittens eiuat: expleo tibi sit David, cui adulterij peccatum tantummodo nocuit, quo tempore peccatoris sui secreto gerebat absconditum, mox vero, de illo Prophetas Nathan declamante, cum ad lucem prodijt omnium oculis spectabile sub persona diuitis, qui pauperi, vicino vnicam sustulerat ouiculam, ilico illi iuramentum peccatis remisit, & hanc emisit delicti confessionem. Peccasti Domino: tati quati nouimus, & meriti & efficacie. Quam soter vile tali modo de vestris cum confessione. differere peccatis, illa confitendo, explicando, numerando, aggravando, vt illa te ad lucem proferte sic agat Confessarius, vt eorum tibi grauitas, turpitud, fratres, damnaque innotescant.

36. VI. Secundus hic erat confessionis huius fructus (inquit D. Anastas. Synaita) vt saltem in aliquo pro culpis suis facerent, ipso pudore, quo quis alicuius delicti detegendo, ac humiliter confitendo. Pudor hic duobus pollet effectibus: primus manum tibi dat vt peccatum exhortelas, & de cetero non committendum proponas, cum sit in confesso, quod ipse necessario illud sis damnaturus, quod adeo permissum malumque esse cognoscas, vt te pudeat tale quid commisisse. Vipera mortifera peccatum est, qui autem illam interimis, erodit; viscera, gemina sunt viperarum ipsarum visceribus ingenta, Qui sent, quae so proprie filij

peccatorum? Pudor & confusio, vt postmodum dicendum, & patet experientia. Sufficiunt haec vt viscera corrodant peccati, illudque cofodiant, si diligenter attenderes quod ex illo nihil tibi superstit aliud: quo D. Paulus vtrum arguere: Quomodo ergo fructum habuistis in illis tunc, in quibus nunc erubescitis. Coniunge illa duo tunc & nunc id quod modo consecutus es, euidenter tibi demonstrat, quid fuerit illud, quod tanto violimine procurastis, & toto corde dilexisti. Secundus hic aperitur effectus, si pudor sit ille, quem conuenit esse, valet ad aliqualem satisfactionem, eius quae te mouet confusio nis, quando peccatum illud coram Deo, colorum Angelis, totiusque mundi confesio in die iudicij sciri esse reuelandum. Huius argumenti seruiunt illa Spiritus S. verba postea declaranda. Pro anima iuane confundaris dicere verum: ist enim confusio adducens peccatum & est confusio adducens gloriam & gratiam. Confusio quam peccator sua confitendo peccata libenter assumit, haec illi gratiam conciliat, haec gloriam obtinet: confusio vero quae tanta est, vt a peccatis confitendis deterrere, haec illum peccato obstringit grauiori. Adducens peccatum. Quinimo opinatur D. Chryf. hanc plurimum Pharisaeorum fuisse nequitiam, quo minus confitentes peccatis D. Ioannis aduoluerent, pudor enim eos a peccatorum confessione retraherebat, sans illi confiteri quod postmodum Christus Pharisaeis indicauit, nimirum quod a Publicanis & meretricibus in die iudicij pudore confunderentur: Publicani & meretrices praecedent vos in regno Dei. Non enim vos eorum exemplum secuti, ad peccatorum confessionem, & penitentium Ioanne predicante, pudore terenti venite: obliuisti: Venit enim ad vos Ioannes in via iustitia, & non credidistis ei, Publicani autem & meretrices crediderunt ei, & penitentiam videntes, nec penitentiam habuistis.

§. 22. Verus illa & S. Praecursoris sine absolutione confessio vestra demonstrat vt excellentiam, ita & facilitatem.

Ad tertiam sic proceditur: veteris illius confessionis ceremonie ad nostram vergebant consolationem: vt beatam sortem nostram intelligamus, qua sub lege gratiae perfruiunt. Illo tempore confessio praecipiebatur, & aliquoties eo fiebat modo, vt circumstantes nullo negotio peccata viri seu mulieris euidenter agnoscerent: ut quia vt doctus aduertit Genebrardus mandabat in illius Deo, vt singuli hanc facturi peccatorum exomologatione